

Isa (8 jaar)

Isa heeft veel zin om naar school te gaan, maar ze heeft weer veel intense dromen gehad vannacht. Ze voelt zich nog slaperig en alsof ze nog niet helemaal hier is. Ze loopt naar school en denkt aan de juf die vandaag weer gaat voorlezen. Haar juf is de liefste juf die er is; ze heeft een fijne zachte stem, ze praat een beetje anders dan anders, maar toch heel fijn. Ze heeft grote, warme, bruine ogen en niemand kan zo goed voorlezen als zij.

Als Isa bij het stoplicht komt bij het zebrapad, drukt ze op de knop en doet gelijk een paar stappen naar achteren. Ze vindt de voorbij razende auto's niet fijn; het geluid van de banden op het asfalt en het geluid van de motoren en de snelheid waarmee de auto's voorbij rijden. Dan steekt ze over als het groen is en ze houdt steeds haar adem in als ze gepasseerd wordt door andere voetgangers. Ze wil hun "lucht" liever niet inademen. Ze loopt rustig verder en dan valt haar op dat er allemaal vogelpoep op één plek op de grond ligt. Dat was er gisteren nog niet. Ze kijkt omhoog naar de tak van de boom, hoog boven de plek waar de vogelpoep ligt en ze vraagt zich af of er vogels bezig zijn om een nest te bouwen. Ze blijft nog even staan kijken, maar ze ziet niets. Ze loopt verder, zich nog even afvragend waar die vogelpoep toch vandaan komt. Dan denkt ze weer aan school en het voorlezen.

De juf wil nog wel eens een extra bladzijde voorlezen als de hele klas er om vraagt. Dat vindt Isa lastig, want ze ziet dan dat de juf wel wil, maar ze moeten nog andere dingen doen. Ook Isa wil wel dat de juf dan nog verder leest, maar ze zal er nooit om vragen. Na de drukte in de gang getrotseerd te hebben komt Isa bij haar lokaal en ze voelt dat er iets is. Ze loopt langzaam naar binnen en kijkt snel het lokaal rond, checkt de planten, de lampen, de ramen en dan ziet ze dat er achter in de klas een vreemde mevrouw staat die de leesboekjes uit de kast pakt.

In het hoofd van Isa gebeurt er vervolgens van alles en ze voelt een pijn in haar buik opkomen en haar benen worden slap. Waar is juf Dorothea? Wie is die mevrouw? Wat is er aan de hand? Is de juf ziek? Wat gaat er nu gebeuren? Isa loopt naar haar stoel en gaat met een rotgevoel zitten.

De mevrouw vraagt aan alle kinderen of ze ook gaan zitten en ze vertelt dat ze invalt voor juf Dorothea, omdat zij naar de dokter moest vandaag. Dit voelt helemaal niet goed. Isa heeft het gevoel dat juf Dorothea niet meer terugkomt en ze merkt dat er tranen omhoog komen. Ondertussen heeft de mevrouw de boekjes uitgedeeld en Isa doet net of ze leest terwijl ze voorzichtig haar tranen en snottebel wegveegt. Ze laat haar tranen niet zien omdat haar klasgenootjes haar dan misschien raar vinden. Isa vindt het vreemd dat niemand verder iets vroeg aan die mevrouw over de juf. Isa durft het niet.

Die schooldag doet Isa wat ze moet doen op school, met haar hoofd in een soort mist. Ze speelt niet met de andere kinderen, maar blijft tijdens het buitenspelen in een hoekje staan en kijkt naar de drukte. Dezelfde drukte als altijd, terwijl de hele dag zo anders is geworden. Als de school uit is rent Isa naar huis met tranen in haar ogen. Er is nog niemand thuis, maar de hond wel. Die ligt in zijn mand. Ze knuffelt de hond en laat haar tranen lopen. Dan gaat ze naar haar kamer en verdwijnt in haar eigen wereld met haar poppen.

's Avonds is haar moeder te druk om echt naar haar verhaal over school te luisteren. Haar moeder reageert met; "Ach ja, we moeten allemaal wel eens naar de dokter". De komende nacht wordt weer een onrustige nacht voor Isa. Ze droomt over zieke juf Dorothea en over het boek waar ze uit voorlas. Als ze wakker wordt maakt ze zich zorgen en vraagt ze zich af of haar juf er vandaag wel weer zal zijn.

